

Απάντηση του κ. Byrne Εξ ονόματος της Επιτροπής*(20 Ιανουαρίου 2004)*

Η κατάσταση της μεταφοράς της οδηγίας 2002/46/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2002 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών είναι η εξής:

- Τα ακόλουθα πέντε κράτη μέλη μετέφεραν την οδηγία 2002/46/EK μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία, ήτοι: Το Βέλγιο, η Δανία, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία και η Σουηδία.
- Η Επιτροπή απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στα υπόλοιπα δέκα κράτη στις 6 Οκτωβρίου 2003, επειδή δεν είχαν υποβάλει ενημέρωση σχετικά με τα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της.
- Από τότε έως σήμερα, η Ισπανία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν κοινοποιήσει τα εθνικά τους μέτρα.
- Συνεπώς, μέχρι σήμερα, τα ακόλουθα επτά κράτη μέλη έχουν καθυστερήσει τη μεταφορά: Η Γερμανία, η Ελλάδα, η Γαλλία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Αυστρία και η Φινλανδία (η καθυστέρηση της μεταφοράς δεν αφορά παρά μόνον την αυτόνομη επαρχία των νήσων Άλαντ).
- Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, δεν είναι δυνατόν να δοθεί αυτή τη στιγμή ενδεικτική περιγραφή των διαφόρων τρόπων μεταφοράς που χρησιμοποιήθηκαν στις διάφορες χώρες.
- Όσον αφορά τους τομείς ή τα προϊόντα για τα οποία η εν λόγω οδηγία δεν προβλέπει μέτρα εναρμόνισης, η κυκλοφορία τους στην εσωτερική αγορά εξακολουθεί να υπόκειται στους γενικούς κανόνες του κοινοτικού δικαίου και ιδίως στις διατάξεις σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων (άρθρα 28 και 30 της συνθήκης της ΕΚ). Εννοείται ότι οι ίδιες διατάξεις θα ισχύσουν και για τις υπό ένταξη χώρες μετά την ένταξή τους.
- Βάσει των εκτελεστικών εξουσιών που ανατίθενται στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας, η Επιτροπή καθορίζει τα ανώτατα όρια περιεκτικότητας σε βιταμίνες και μέταλλα στα συμπληρώματα διατροφής. Κατά τη διαδικασία αυτή πρέπει να ληφθούν υπόψη οι εργασίες της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων σχετικά με τα ανώτατα όρια περιεκτικότητας σε βιταμίνες και σε μέταλλα στα συμπληρώματα διατροφής, οι οποίες πρέπει να ολοκληρωθούν κατά τη διάρκεια του 2005.
- Δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 8 της οδηγίας, το αργότερο στις 12 Ιουλίου 2007, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα καθορισμού ειδικών κανόνων σχετικά με τις κατηγορίες θρεπτικών συστατικών ή ουσιών με θρεπτικές ή φυσιολογικές ιδιότητες, εξαιρουμένων των βιταμινών και των μετάλλων. Η Επιτροπή δεν έχει αρχίσει αυτές τις εργασίες.

(2004/C 78 E/0597)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3482/03**υποβολή: Richard Corbett (PSE) προς την Επιτροπή***(24 Νοεμβρίου 2003)*

Θέμα: Νομικά προνόμια των εγγράφων μεταξύ των επιχειρήσεων και των νομικών εταιρειών που τις εκπροσωπούν

Θεωρεί η Επιτροπή την αλληλογραφία μεταξύ των επιχειρήσεων και των νομικών εταιρειών που τις εκπροσωπούν ως «νομικά προνομιά» σε υποθέσεις κατά των καρτέλ;

Εάν ναι, ποια μέτρα μπορούν να ληφθούν τα οποία θα εμποδίζουν τις επιχειρήσεις από το να οργανώνουν τα καρτέλ τους μέσω των νομικών τους εκπροσώπων προκειμένου να αποφεύγουν την ανίχνευση;

Απάντηση του κ. Monti Εξ ονόματος της Επιτροπής*(8 Ιανουαρίου 2004)*

Η Επιτροπή αναγνωρίζει πλήρως ότι η αλληλογραφία μεταξύ εταιρειών και των δικηγορικών τους γραφείων μπορεί να είναι «νομικά προνομιά». Η αναγνώριση αυτή είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Η νομολογία καθορίζει τους όρους για τέτοια προνόμια. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία, το απόρρητο της αλληλογραφίας μεταξύ δικηγόρου και πελάτη προστατεύεται εφόσον από την μία πλευρά, η αλληλογραφία αυτή γίνεται στο πλαίσιο και για το συμφέρον των δικαιωμάτων υπεράσπισης του πελάτη, και από την άλλη πλευρά, προέρχεται από ανεξάρτητους δικηγόρους, δηλαδή δικηγόρους οι οποίοι δεν δεσμεύονται από σχέση εργασίας με κάποιο πελάτη.

Όσον αφορά το δεύτερο μέρος της ερώτησης του Αξιότιμου Μέλους, αυτό είναι ζήτημα ύψιστης ανησυχίας για την Επιτροπή σε σχέση με την αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ. Για το λόγο αυτό, η προαναφερόμενη νομολογία επιβάλλει όρους για την αποφυγή κατάχρησης του νομικού προνομίου από εταιρείες. Τα έγγραφα προστατεύονται μόνο εάν πρόκειται αλληλογραφία στην οποία ζητείται η συμβουλή δικηγόρου στο πλαίσιο δικαιωμάτων υπεράσπισης.

(2004/C 78 E/0598)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3486/03

υποβολή: Karl von Wogau (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(24 Νοεμβρίου 2003)

Θέμα: Κόστος των τραπεζικών μεταφορών πίστωσης στην ευρωζώνη

Γνωρίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι στην Ισπανία ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001⁽¹⁾ για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ εξακολουθεί να μην εφαρμόζεται σε όλη την επικράτεια της ευρωζώνης; Σε ποιες ενέργειες σκοπεύει να προβεί η Επιτροπή για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου; Πώς μπορεί ο ευρωπαίος πολίτης να λάβει το ποσό της προμήθειας που έχει καταβάλλει;

Αφορμή αποτέλεσε η μεταφορά πίστωσης ύψους 10 ευρώ την οποία πραγματοποίησε ένας γερμανός πολίτης από τον τραπεζικό λογαριασμό του στο τοπικό ταμειευτήριο στον λογαριασμό του στην Ισπανία, που άνοιξε στην τράπεζα Caja de Ahorros del Mediterráneo. Ο λογαριασμός του όμως στην ισπανική τράπεζα πιστώθηκε μόνο με το ποσό των 3,99 ευρώ. Η μεταφορά πίστωσης πραγματοποιήθηκε μετά την 1η Ιουλίου του 2003. Μετά από ερώτησή του ενημερώθηκε από την ισπανική τράπεζα ότι γενικά οι πιστωτικές συναλλαγές από τραπεζικό ίδρυμα της αλλοδαπής χρεώνονται με 2% του ποσού που πιστώνεται, εντούτοις η ελάχιστη προμήθεια που καταβάλλεται στην τράπεζα ανέρχεται σε 6.01 ευρώ. Στην προκειμένη περίπτωση, την προμήθεια εισέπραξε απευθείας η Banca España. Οι υπάλληλοι στο τοπικό παράρτημα της ισπανικής τράπεζας δεν γνώριζαν την ύπαρξη του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 σχετικά με τις διασυνοριακές εντολές πληρωμών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σελ. 13.

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(19 Ιανουαρίου 2004)

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2001 θεσπίζει την αρχή της ισότητας των επιβαρύνσεων μεταξύ εθνικών πληρωμών και διασυνοριακών πληρωμών σε ευρώ. Η αρχή αυτή ισχύει για ηλεκτρονικές συναλλαγές πληρωμών σε ευρώ από την 1η Ιουλίου 2002 και σε μεταφορές πιστώσεων από την 1 Ιουλίου 2003, μέχρι του ποσού των 12 500 ευρώ. Ο κανονισμός αναφέρει ότι η εκδότης τράπεζα μπορεί να ζητήσει από τον πελάτη της το διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (IBAN) και τον κώδικα ταυτότητας της τράπεζας (BIC) του δικαιούχου, και εάν αυτά δεν χορηγηθούν μπορεί να επιβάλει πρόσθετες επιβαρύνσεις.

Στην περίπτωση στην οποία αναφέρεται το Αξιότιμο Μέλος, ο δικαιούχος χρεώθηκε με 6,01 ευρώ για μεταφορά πίστωσης ποσού 10 ευρώ από τη Γερμανία στην Ισπανία. Σύμφωνα με την αρχή της ισότητας των επιβαρύνσεων, η χρέωση αυτή είναι σωστή μόνο εάν αντιστοιχεί με χρέωση για παρόμοια μεταφορά πίστωσης στην Ισπανία, και εάν κατόπιν αιτήσεως ο IBAN and ο BIC χορηγήθηκε από τον αποστολέα. Το γεγονός ότι ο υπάλληλος της τράπεζας δεν γνώριζε για την ύπαρξη του κανονισμού και ότι η τράπεζα «κατά γενικό κανόνα χρεώνει αντίστοιχες επιβαρύνσεις σε μεταφορές πιστώσεων από ξένες τράπεζες», φαίνεται να υποδηλώνεται ότι η τράπεζα αυτή δεν εφαρμόζει τις ίδιες επιβαρύνσεις σε μεταφορές πιστώσεων σε ευρώ εντός της Ένωσης όπως στις εθνικές μεταφορές πιστώσεων, όπως ορίζει ο κανονισμός.

Στην περίπτωση αυτή, οι ισπανικές αρχές πρέπει να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν την επαρκή και συνεκτική εφαρμογή του κανονισμού. Το άρθρο 7 του κανονισμού ορίζει ότι η συμμόρφωση εξασφαλίζεται με ουσιαστικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις. Η Επιτροπή επικοινωνήσε με όλα τα κράτη μέλη τον Σεπτέμβριο του 2003 ζητώντας το όνομα της αρμόδιας εθνικής αρχής και τα μέτρα που λαμβάνουν σχετικά, και βρίσκεται σε επαφή με την Banco de España, για περιπτώσεις ενδεχόμενης πλημμελούς εφαρμογής του κανονισμού.